

led ehk naad keddagi liggi tulles; agga siis warsti ennast ärrapettad. Ei muud abbi ei olle, mis sinnust tulles meile teha. Ärra mõtle se peale mitte, siit ärrapõggeneda senni kui ärra olleme. Kui sa sedda teed, ehk kui pärrast sinno läbbi üks sanna sest kuulsaks saab, mis siit olled kuulsud ehk näinud, siis sūtame sinno hurtsiko põllema ja teme sinnule otsa peale. Kui agga truiks lähhad ollema meie wasto, peab nisuggust palka sinnule sama, et jouad sellega omma renti maksta, ja monda head aega ennast isse ja omma naest ja lapsi toita.

Rõõwolid hakkasid siis emale minnema. Kanasid omma teed selle rikka mõldri ellamisse kohha pole, mis teine pool metsa olli. Et rõõwolid seal maias keik nurgad selgeste ärratundsid, ja sest et rahwas sel ajal süggawas unnes ning koerad lautas kinni ollid said need kurjateggiad omma risumisse nouga peagi korda. Kallasid tassase wisiga kauni sure warrandusfega omma rõõwoli kopa taggasi. Kui ollid

sedda rahha, hõbbedad ja monned ried, mis ollid warrastanud, issekeskis jagganud, andis Willem Torri kangrulle temma rahha ossa kätte. Se jummalakartlik Wilip Sak põlgas sedda werrehinda keigest wäest ärra, ja ei raatsind sedda esstotsa ei milgi kombel wastowõtta. Tahtis enneminne kerjamisse warral omma leiwa-rasukest ennesele otsida, ehk nalga surra. Pallus siis agga ärdaste, et annaksid temmale lubba, rahhoga koio minna — Kui sinna ei wõtta omma jäggo kätte, ütles Willem kangro wasto, siis on sest teada, et lähhad meid kohtule üllesandma. Agga kui se sünnib, wõttan minna sedda tõeks teha, mis enniste sulle ahwardasin. Kassi nüüd siit ärra ja minne kurrati nimmel rahhoga koio! Parremat sowimist mul ep olle mitte sinnule kasa anda. Sest Jummalanimmel minna ei sa ennam sind taggasi sata, sepärrast et ollen ennast hopis lahutand Jummalast, ja omma hinge kurrati pandiks wälja pannud.